

Bir gün Platon ve eski öğrencisi Aristoteles karşılaşır ve bir yerde oturup sohbet ederler.

PLATON: Benden sonra okul açmışsın diye duydum.

ARISTOTELES: Evet. Adı Lykeion.

PLATON: Akademia kadar iyidir umarım.

ARISTOTELES: Daha da iyisi.

Daha sonra Platon Aristoteles'e birkaç yazısını gösterir.

ARISTOTELES: Anlatım biçiminiz her zamanki gibi yine şiirle düz yazı arasında hiç değişmemişsiniz.

Sonra konu gerçeklik vs. şeylere gelir ve bu düşünceleri tartışırlar.

Aristoteles eski öğretmenin düşünceğini tekrar dinlemek ister ve soru sorar:

ARISTOTELES: Sizce gerçek nedir?

PLATON: Aklımızla düşündüğümüz şeydir. Gördüklerimiz gerçekte idealar dünyasında ya da insan ruhunda var olan şeylerdir.

ARISTOTELES: Üzgünüm ama size katılmıyorum. Bence gerçeklik duyularımızla algıladığımız şeylerdir. İnsanın ruhunda olan şeyler doğadakilerin yansımasıdır. Duyularımızda var olmayan şey doğada da var olamaz

PLATON: Peki sevgili eski öğrencim idealar dünyasında var olmayan şey doğada da olamaz.

ARISTOTELES: Yani diyorsunuz ki size göre şuradaki ağaç gerçek değil öyle mi?

PLATON: Kesinlikle. O bir yansıma.

Daha sonra konuşmalarını duyan biri(X) yanlarına gelir ve sorar:

X: Merhabalar sizi biraz dinledim ve birkaç soru sormak istedim bu idealar nedir tam olarak?

PLATON: Şöyle diyeyim idealar gözle görülür şeylerin kendilerinin yansımalarının olduğu, değişmeyen sonsuza kadar süren özler veya örüntülerdir. Tüm var olanların nedenidirler.

X: Ben hiç mutlu hissedemiyorum, mutlu değilim nasıl mutlu olabilirim?

Derken Aristoteles bu konuyu kendi aralarında tartışırlar.

PLATON: İnsanı mutlu edecek şey "iyilik"tir. İyi en yüksek ideadır. İyi ideası insanın ve toplumun yetkinliğini temsil eder. Mutlu olmak için iyiyi istemeli ve hayatının amacı saymalısın.

ARISTOTELES: Mutluluğu araman çok doğal çünkü bütün insanlar mutluluğu arar ve bence mutluluk insanın kendi kendine yetebilmesidir. Kendisi için tercih edilen şey insanı mutluluğa götürür.

PLATON: En azından bu konuda az da olsa uyuşan bir düşüncemiz kalmış.

ARISTOTELES: Evet.

X: Ne kadar da bilgili ve akıllısınız sizin gibi olmak isterdim.

İkisi de biraz şaşırır ve tebessüm eder sonra bilgi hakkında da konuşurlar ve:

PLATON: Ben ideanın bilgisiyle yansıma olanların yani fenomenlerin bilgisini ayırıyorum. Öncelikle ideaların bilgisi akıl yoluyla edinilir. İdeaların bilgisi aklımızda doğuştan vardır, bu bilgilere episteme diyoruz. Mağara alegorisini düşün idealar dünyasında görülenler fenomenlerin altında unutulur. Akıl bilgiye ulaşmak için kendi içine dönmelidir. Yani anımsama yapmalıdır. Yani kısaca demek istediğim şu ki fenomenlere yönelik bilgi gerçek bilgi midir? Hayır, bu fenomenler insanda doksa yani sanı oluşturur.

ARISTOTELES: Bilgili olmak istemen normal bütün insanlar bilmek ister aynı mutlu olmak gibi ve eski öğretmenim Platon size burada da katılmıyorum. Ben bilgi alanlarını teorik bilgi pratik bilgi ve poetik bilgi olarak ayırıyorum. Bilgi duyuları etkiler yani duyularla bilgiler algılanır ve akılla da kavranır. Bir şeyi bilmek onun nedenlerini bilmektir.

Saatler sonunda ikisi de artık ayrılmak için hazırlanır.

PLATON: Beni bırakıp giden eski öğrencimle konuşmak zevkliydi. Lykeion'da başarılar.

ARISTOTELES: Teşekkür ederim kendinize iyi bakın.

